

گزارش

وزارت راه و شهرسازی از واگذاری واحدهای مسکونی استیجاری به اجاره‌نشینان خبر داد

عرضه مسکن با اجاره دولتی

از هر چهار خانوار ایرانی، یک خانواده مستاجر است. شمار بالای مستاجران کشور در شرایطی است که تورم مزمن به طور مستمر منجر به کاهش قدرت خرید مسکن و حالا کاهش قدرت پرداخت اجاره شده و بسیاری از مستاجران را به حاشیه شهر رانده است. در این میان، دولت‌ها طرح‌های متعددی برای حمایت از مستاجران ارائه داده‌اند که اغلب ناکارآمد بوده است. حالا دولت چهاردهم از آغاز عرضه مسکن استیجاری خبر داده است، واحدهای مسکونی که اجاره‌بهای آنها بین یک سوم تا نیمی از اجاره‌بهای رایج بازار است.

بارگزارف فقر مسکن بر دوش مستاجران

بر اساس آمار وزارت راه و شهرسازی از ۲۷ میلیون خانوار کشور، هفت میلیون خانوار مستاجر هستند. در این میان، تهران به عنوان مستاجرنشین‌ترین استان ایران شناخته می‌شود. گزارش مرکز آمار ایران حاکی از آن است که حدود ۵۱ درصد جمعیت تهران اجاره‌نشین هستند. همچنین بر اساس گزارش دیگری از مرکز پژوهش‌های مجلس که در سال ۱۴۰۲ منتشر شده، شمار خانوارهای مستاجر درگیر فقر به بالاترین سطح تاریخی رسیده است.

بر اساس این گزارش، نرخ فقر میان خانوارهای مستاجر با روش متعارف ۲۷ درصد برآورد شده، اما اگر هزینه‌های مسکن نیز در محاسبه لحاظ شود، این نرخ به حدود ۴۰ درصد افزایش پیدا می‌کند. همچنین ۸۹ درصد خانوارهای مستاجر فقیر در پنج دهک پایین درآمدی قرار دارند و بیشترین تعداد این خانوارها در استان تهران زندگی می‌کنند.

این موضوع در حالی است که سهم اجاره‌ها در درآمد خانوار هم به اعداد هشداردهنده‌ای رسیده است. بنا به گفته مجتبی یوسفی، عضو هیئت‌رئیس مجلس یازدهم، سهم هزینه‌های مسکن در سید هزینه خانوار تا ۷۰ درصد می‌رسد. سهم قابل توجه اجاره مسکن از درآمد خانوار به حدی است که در حال حاضر خانوار کارگری قدرت اجاره مسکن در کلان‌شهرهایی مانند تهران را از دست داده است. در حال حاضر با فرض داشتن حدود ۵۰۰ میلیون تومان پس‌انداز، اجاره یک آپارتمان در تهران معمولاً ماهانه بین ۱۰ تا ۱۵ میلیون تومان هزینه دارد، رقمی که با حداقل دستمزد ۱۶ میلیون و ۶۰۰ هزار تومانی کارگران تناسبی ندارد.

در این شرایط، دولت‌های مختلف بسته‌های حمایتی مختلفی برای مستاجران تعریف کرده‌اند که البته بسیاری از آنها کارآمدی کافی را نداشته است، وام ودیعه مسکن یکی از این ابزارهای حمایتی است که البته به دلیل ابرچالش ناترازی بانکی در ایران توانست بخش قابل توجهی از مستاجران کشور را پوشش دهد.

بر اساس آخرین گزارش وزارت راه و شهرسازی در یک ماه اخیر ۹ هزار و ۸۵۰ فقره تسهیلات ودیعه مسکن به مستاجران پرداخت شده است. با این حساب سالانه چیزی حدود ۱۲۰ هزار فقره وام ودیعه پرداخت می‌شود که این رقم نسبت به شمار هفت میلیون خانوار مستاجران کشور رقم بسیار ناچیزی است.

گذشته از این، دولت همچنین برای مستاجران سقف ۲۵درصدی افزایش اجاره‌بها را قائل شد یا تمدید قراردادهای اجاره مسکن را رایگان کرد اما این طرح هم به جایی نرسید، چراکه پشتوانه حقوقی نداشت و دولت قادر نبود حقوق مالکیت خصوصی را نقض کند و برای اجاره‌بها سقف قائل شود یا مالکان را مجبور به تمدید اجاره‌بها با شرایط خود کند.

حالا اما دولت طرح مسکن استیجاری را روی میز گذاشته است، طرحی که در ۱۵ سال گذشته بارها از زبان وزرای راه و شهرسازی شنیده شده اما به جایی نرسیده است.

بر همین اساس دولت برای ثبت‌نام مسکن استیجاری فراخوان داده است. بر مبنای این فراخوان، زوج‌های جوانی که فاقد مسکن ملکی یا زمین با کاربری مسکونی هستند و در دهک‌های درآمدی اول تا ششم قرار دارند می‌توانند برای مسکن استیجاری درخواست بدهند. در فراخوانی که وزارت راه و شهرسازی منتشر کرده، قید شده این واحدهای مسکونی به ترتیب اولویت واگذار می‌شوند و اولویت‌بندی متقاضیان به ترتیب براساس دهک درآمدی، تعداد فرزندان و میزان آسیب‌پذیری خانوار (نظیر عضو معلول، سالخورده و…) خواهد بود.

بر اساس شرایط اعلام‌شده، خانوارها می‌توانند حداکثر به مدت پنج سال از واحدهای استیجاری استفاده کنند و اجاره‌بهای دریافتی برای خانوار با دهک درآمدی یک و دو معادل ۳۵ درصد، دهک‌های سوم و چهارم معادل ۴۵ درصد و خانوارهای دهک‌های پنجم و ششم معادل ۵۵ درصد اجاره‌بها به نرخ روز است. با این حال یک ده‌غده جدی برای اجراضدن مسکن استیجاری نحوه تأمین منابع مالی آن است؛ آن هم درست در شرایطی که برآورد می‌شد دولت در قانون بودجه سال ۱۴۰۵ با کسری بودجه حدود ۹۰۰ هزار میلیارد تومانی مواجه باشد که چیزی معادل ۱۸ درصد رقم بودجه است. البته باید قید کرد این میزان کسری بودجه در شرایطی برآورد شده است که پیش‌بینی از سر گرفته شدن جنگ در نظر گرفته نشده بود و حالا دولت تخمین زده که خسارات جنگ ۴۰روزه به کشور عددی به بزرگی ۲۷۰ میلیارد دلار است.

ایرج رهبر، عضو هیئت‌مدیره کانون سراسری انبوه‌سازان کشور، به «شرق» می‌گوید بنا نیست مسکن استیجاری توسط دولت ساخته شود و محل تأمین مالی این طرح بخش خصوصی است.

بنا به توضیحات این مقام صنفی بنا شده است دولت زمین‌هایی را به بخش خصوصی واگذار کند و بخش خصوصی با ساخت واحدهای استیجاری، این خانه‌های مسکونی را در پنج سال اجاره دهد و پس از آن با خرید زمین از دولت، مالک آن واحدهای مسکونی شود.

طبق این طرح نیمی از واحدهای مسکونی ساخته‌شده توسط مالک خصوصی اجاره داده می‌شود و نیمی دیگر به متقاضیانی واگذار می‌شود که از طریق فراخوان دولت ثبت‌نام کرده‌اند و البته نرخ اجاره‌بهای هر دو دسته مستاجران یکسان و طبق ارقام اعلامی دولت است.

رهبر توضیح می‌دهد بنا شده است این مدل ساخت‌وساز ادامه پیدا کند و ساخت مسکن استیجاری تداوم داشته باشد و البته نرخ زمین با سازندگان مطابق قیمت روز در همان زمان احداث حساب می‌شود. عضو هیئت‌مدیره کانون سراسری انبوه‌سازان کشور می‌گوید هنوز شمار واحدهای واگذاری طرح مسکن استیجاری مشخص نیست و بنا به میزان تقاضا می‌تواند متغیر باشد و زمین‌های واگذاری هم در بافت مرکزی شهر و هم در شهرهای جدید قرار دارد.

بیت‌الله ستاربان، تحلیلگر ارشد اقتصاد مسکن، به «شرق» می‌گوید این شیوه ساخت مسکن استیجاری در سایر کشورهای جهان نیز متداول است و البته با طرح مسکن اجتماعی متفاوت است. در طرح مسکن اجتماعی، واحدهای مسکونی تحت مالکیت دولت و نهادهای خیریه یا شهرداری‌هاست و این واحدها با اجاره‌بهای نازل در حد مخارج نگهداری ساختمان به افراد گرفتار فقر مسکن اجاره داده می‌شود و این واحدهای مسکونی به صورت مادام‌العمر اجاره‌ای هستند و مالکیت آنها به بخش خصوصی واگذار نمی‌شود یا خرید و فروش نخواهند شد. این کارشناس تأکید می‌کند یکی از موانع مهم پیش‌روی ساخت مسکن استیجاری در ایران این است که چندان سازندگان بزرگ در کشور وجود ندارد؛ سازندگانی که بتوانند در مقیاس‌های کلان خانه‌سازی و شهرک‌سازی کنند. بنابراین این‌گونه ساخت طرح‌ها معمولاً به سازندگان خرد سیرده می‌شود و تعداد این سازندگان با منابع مالی محدود گرفتاری‌های متعددی ایجاد می‌کند که کمترین آنها پیچیده‌شدن نظارت بر سازندگان متعدد است.

با تمام این اوصاف، این کارشناس افزایش عرضه در بازار مسکن و بازار اجاره‌بها را گامی مثبت می‌داند که منجر به افزایش قدرت خرید مستاجران می‌شود.

حمله به برخی مجتمع‌های پتروشیمی و اختلال در زنجیره تأمین مواد اولیه، بار دیگر وابستگی اقتصاد و سبک زندگی ایرانیان به پلاستیک را آشکار کرده است؛ کالایی که سال‌ها بی‌محابا تولید و مصرف شد، بی‌آنکه فرهنگ استفاده درست، آموزش عمومی یا جایگزین‌های پایدار برای آن شکل بگیرد. اکنون در شرایطی که کمبود مواد اولیه می‌تواند بازار محصولات پلاستیکی را با چالش مواجه کند، شاید زمان آن رسیده باشد که جامعه ایرانی نه‌فقط از زاویه اقتصادی، بلکه از منظر مسئولیت اجتماعی و بحران محیط زیست نیز به مصرف پلاستیک نگاه کند. این روزها خبر آسیب‌دیدن برخی مجتمع‌های پتروشیمی و اختلال در تأمین مواد اولیه صنایع پایین‌دستی، نگرانی‌هایی را درباره کمبود مواد اولیه پلاستیک در بازار ایجاد کرده است. تولیدکنندگان از دشوارشدن تأمین مواد اولیه می‌گویند و فعالان بازار نسبت به افزایش قیمت برخی محصولات هشدار می‌دهند. اما در دل این بحران، پرستی مهم‌تر وجود دارد؛ آیا جامعه ایران اساساً مصرف درستی از پلاستیک داشته است؟ سال‌هاست پلاستیک به ساده‌ترین و ارزان‌ترین ابزار زندگی روزمره تبدیل شده؛ از کیسه‌های خرید تا ظروف یکبارمصرف، سفرةهای پلاستیکی، بطری‌ها و بسته‌بندی‌های متنوع. بسیاری از خانواده‌ها بدون فکرکردن به تبعات زیست‌محیطی، روزانه حجم بالایی از پلاستیک مصرف می‌کنند. در میهمانی‌ها، مراسم مذهبی، دورهمی‌ها و حتی استفاده‌های روزمره، ظروف یکبارمصرف به بخشی عادی از فرهنگ مصرف تبدیل شده‌اند، فرهنگی که کمتر درباره هزینه‌های پنهان آن صحبت شده است.در بسیاری از کشورهای دنیا، طی دو دهه گذشته سیاست‌های محدودکننده برای مصرف پلاستیک به اجرا درآمده است. برخی کشورها استفاده از کیسه‌های پلاستیکی ناکز را ممنوع کرده‌اند و فروشگاه‌ها به سمت عرضه کیسه‌های چندبارمصرف یا دریافت هزینه برای ارائه پلاستیک رفته‌اند. در کشورهای مانند امارات متحده عربی نیز استفاده از برخی کیسه‌های پلاستیکی یکبارمصرف یا ضخامت پایین محدود یا ممنوع شده تا مصرف‌کنندگان به استفاده از گزینه‌های پایدار تر سوق داده شوند. این سیاست‌ها فقط تصمیم‌های اقتصادی نبوده‌اند، بلکه بخشی از برنامه‌های کلان محیط‌زیستی برای کاهش زیاله‌های پلاستیکی محسوب می‌شوند. در ایران اما ماجرا متفاوت بود؛ پلاستیک همیشه در دسترس و ارزان بود و همین ارزانی، مانع شکل‌گیری حساسیت اجتماعی نسبت به آن شد. کمتر فروشگاه‌های مشتری را به استفاده از کیف پارچه‌ای یا ساک چندبارمصرف تشویق کرد و کمتر کمپین عمومی مؤثری درباره مضرات پلاستیک شکل گرفت. حتی در بسیاری از مواقع، استفاده زیاد از پلاستیک نوعی «راحتی» تلقی شده؛ راحتی‌ای که هزینه واقعی آن را طبیعت پرداخت کرده است. یکی از مهم‌ترین مشکلات، نبود آموزش عمومی در این زمینه است. در مدارس، رسانه‌ها و حتی تبلیغات شهری کمتر درباره مصرف مسئولانه پلاستیک صحبت شده است. نتیجه آنکه نسل‌های مختلف، بدون درک پیامدهای محیط‌زیستی، به مصرف بی‌رویه عادت کرده‌اند. در حالی که در بسیاری از کشورها کودکان از سنین پایین با مفهوم تفکیک زباله، بازیافت و کاهش مصرف پلاستیک آشنا می‌شوند، در ایران این مفاهیم هنوز به بخشی جدی از فرهنگ عمومی تبدیل نشده است.

مدیرعامل گروه پتروپارس اعلام کرد توسعه میدان گازی بلال با اولویت عملیات حفاری چاه‌ها و هم‌زمان ساخت عرشه سکوی بهره‌برداری در یارد خرمشهر در حال اجراست. در تازه‌ترین گام فنی این پروژه، حفاری نخستین چاه توسعه‌ای میدان به پایان رسید و پیشرفت مهندسی، ساخت و نصب عرشه به ۴۵ درصد ارتقا یافت. ثقفی با اشاره به شتاب عملیات اجرایی در میدان بلال گفت: پس از تکمیل ساخت و نصب جکت و استقرار دکل، عملیات حفاری چاه‌های این میدان آغاز شد. رانش لوله‌های هادی برای هشت حلقه چاه و عملیات Tie-back چاه توصیفی 8-BLG به انجام رسید. در یکی از مهم‌ترین بخش‌های برنامه توسعه، نخستین چاه توسعه‌ای میدان با نام 10-BLG حفاری شد و عملیات نمودارگیری مخزنی آن نیز تکمیل شد. گروه پتروپارس که از شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نفت است، به عنوان بازوی اجرایی شرکت ملی نفت ایران تمامی توان تخصصی خود را برای تکمیل زیرساخت‌های این میدان به کار گرفته است. فرشید شهریار، مدیر طرح توسعه میدان گازی بلال، در تشریح جزئیات فنی گفت: جکت چهارپایه سکو با ارتفاع ۷۵ متر و وزن ۱۷۶۰ تن، دارای ۱۵ اسلات حفاری است. چهار پایل این جکت در مجموع ۱۲۵۶ تن وزن دارد و در عمق ۶۵ متری خلیج فارس نصب شد. همچنین تکمیل سازه عرشه نیز ۵۶ درصد پیشرفت دارد و در مجموع، پیشرفت مهندسی، ساخت و نصب سکو به ۴۵ درصد رسیده است.

گروه پتروپارس با پشتوانه‌ای عظیم در اکتشاف و تولید، توسعه بیش از نیمی از فازهای پارس جنوبی را در دو بخش ساحلی و فراساحلی در کارنامه دارد. تداوم این موفقیت‌ها در هفته گذشته با بهره‌برداری از یازدهمین چاه‌های ۱۱ پارس جنوبی در موقعیت B این پروژه‌ها اثبات شد که نشان‌دهنده توان عملیاتی بالای این مجموعه است.

سازمان آگهی‌های روزنامه شرق

۸۶۰ ۳۶۱۱۹

WWW.SHARGHDAILY.IR

ارتباط با روزنامه شرق

T.ME/ALOSHARGH

WWW.SHARGHDAILY.IR

پلاستیک زیر آوار بحران

چگونه کمبود مواد اولیه می‌تواند عادت‌های مصرفی ما را تغییر دهد؟

ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است؟ و آیا نمی‌توان بخشی از این مصرف را با رفتارهای ساده اما مؤثر کاهش داد؟

موضوع فقط اقتصاد نیست؛ مسئله اصلی، آینده محیط زیست است. پلاستیک یکی از ماندگارترین آلاینده‌های جهان به شمار می‌رود. بسیاری از محصولات پلاستیکی صدها سال در طبیعت باقی می‌مانند و به سادگی تجزیه نمی‌شوند. این زباله‌ها وارد رودخانه‌ها، خاک و دریاها می‌شوند و حیات جانوری را تهدید می‌کنند. تصاویر لاک‌پشت‌ها و پرندگانگی که در زباله‌های پلاستیکی گرفتار شده‌اند، سال‌هاست به نمادی جهانی از بحران محیط زیست تبدیل شده است. در ایران نیز وضعیت نگران‌کننده است. بخش زیادی از پسماند‌های شهری را مواد پلاستیکی تشکیل می‌دهند؛ موادی که با دفن می‌شوند یا سر از طبیعت درمی‌آورند. در بسیاری از مناطق، زباله‌های پلاستیکی به بخشی از چشم‌انداز شهری و طبیعی تبدیل شده‌اند. علاوه بر آن، سوزاندن غیراصولی پلاستیک‌ها نیز آلودگی هوا و تولید گازهای سمی را تشدید می‌کند؛ مشکلی که سلامت عمومی را تهدید می‌کند. کارشناسان محیط زیست معتقدند تغییر رفتار مصرف‌کننده، مهم‌ترین گام در کاهش بحران پلاستیک است. این تغییر البته صرفاً با توصیه اخلاقی اتفاق نمی‌افتد و نیازمند سیاست‌گذاری، آموزش و مشارکت اجتماعی است. فروشگاه‌ها می‌توانند مشتریان را به استفاده از ساک‌های چندبارمصرف تشویق کنند، شهرداری‌های می‌توانند کمپین‌های آموزشی راه‌اندازی کنند و رسانه‌ها نیز نقش مهمی در تغییر فرهنگ عمومی دارند. حتی اقدام‌های کوچک مانند همراه‌داشتن یک کیف پارچه‌ای هنگام خرید یا استفاده کمتر از ظروف یکبارمصرف می‌تواند در مقیاس بزرگ تأثیر درخور توجهی داشته باشد. مسئولیت اجتماعی فقط وظیفه دولت یا صنایع نیست؛ هر شهروند نیز بخشی از این مسئولیت را بر عهده دارد. همان‌طورکه بحران آب یا آلودگی هوا به ده‌غده عمومی تبدیل شده، بحران پلاستیک هم نیازمند حساسیت اجتماعی است. شاید امروز که کمبود مواد اولیه، زنجیره تولید پلاستیک را با اختلال روبه‌رو کرده، فرصت مناسبی باشد تا درباره سبک مصرف خود تجدیدنظر کنیم؛ فرصتی برای آنکه مصرف کمتر، انتخاب آگاهانه‌تر و احترام بیشتر به محیط زیست را جدی بگیریم. در نهایت، بحران اخیر فقط یک هشدار اقتصادی نیست؛ یادآوری این واقعیت است که توسعه بدون توجه به محیط زیست، دیر یا زود به بن‌بست می‌رسد. جامعه‌ای که سال‌ها به مصرف آسان و بی‌وقفه پلاستیک عادت کرده، اکنون در برابر یک انتخاب قرار گرفته است؛ ادامه همان مسیر پر هزینه یا حرکت به سمت الگوی مصرفی مسئولانه‌تر. انتخابی که نه‌فقط بر بازار و صنعت، بلکه بر آینده محیط زیست و کیفیت زندگی نسل‌های بعدی تأثیر خواهد گذاشت.

تجربه‌ای موفق در مدیریت تقاضا

بسیاری از کشورها در سال‌های اخیر به این جمع‌بندی رسیده‌اند که مقابله با بحران پلاستیک تنها از مسیر افزایش تولید مواد جایگزین یا توسعه ظرفیت بازیافت ممکن نیست، بلکه مدیریت تقاضا نیز باید در کانون سیاست‌گذاری قرار بگیرد. به همین دلیل، دریافت هزینه برای کیسه‌های پلاستیکی در فروشگاه‌ها به یکی از رایج‌ترین ابزارهای سیاستی در جهان تبدیل شده است. کشورهایی نظیر ایرلند، بریتانیا، آلمان، دانمارک، پرتغال و شماری دیگر از کشورهای اروپایی با وضع عوارض یا دریافت هزینه مستقیم برای هر کیسه پلاستیکی، توانسته‌اند مصرف این محصول را به‌طور چشمگیری کاهش دهند. منطبق این سیاست ساده است؛ زمانی که کیسه پلاستیکی به صورت رایگان در اختیار مشتری قرار می‌گیرد، انگیزه‌ای برای صرفه‌جویی وجود ندارد و مصرف‌کننده بدون توجه به هزینه‌های اقتصادی و زیست‌محیطی، از آن استفاده می‌کند. اما حتی دریافت مبلغی اندک، باعث می‌شود شهروندان به استفاده از کیسه‌های پارچه‌ای، سبدهای خرید و سایر گزینه‌ها چندبارمصرف روی بیاورند. این تجربه جهانی از آن جهت برای ایران اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که در شرایط پس از حملات اخیر به بخشی از زیرساخت‌های پتروشیمی کشور، مدیریت مصرف مواد اولیه و محصولات پلاستیکی به یک ضرورت اقتصادی نیز تبدیل شده است. در چنین شرایطی، کاهش مصرف غیرضروری می‌تواند بخشی از فشار وارد بر زنجیره تأمین را کاهش دهد و منابع موجود را به سمت کاربردهای ضروری‌تر هدایت کند.

فروشگاه‌ها و مسئولیت اجتماعی در مدیریت مصرف

شبکه‌گسترده خرده‌فروشی کشور اعم از هایپرمارکت‌ها، فروشگاه‌های زنجیره‌ای و … یکی از مهم‌ترین حلقه‌های مصرف پلاستیک به شمار می‌روند. میلیون‌ها کیسه پلاستیکی روزانه از طریق این شبکه توزیع می‌شود؛ بخش درخور توجهی از آنها تنها برای چند دقیقه مورد استفاده قرار می‌گیرند و سپس به پسماند تبدیل می‌شوند. به همین دلیل، مدیریت مصرف پلاستیک بدون مشارکت فعال این بخش عملاً امکان‌پذیر نیست. انتظار می‌رود فروشگاه‌ها در چارچوب مسئولیت اجتماعی خود، از توزیع بی‌رویه کیسه‌های پلاستیکی رایگان خودداری کرده و به سمت ارائه گزینه‌های جایگزین حرکت کنند. اطلاع‌رسانی به مشتریان درباره آثار زیست‌محیطی مصرف پلاستیک، عرضه کیسه‌های پارچه‌ای و چندبارمصرف با قیمت مناسب، ارائه مشوق برای مشتریانی که از کیسه شخصی استفاده می‌کنند و کاهش تدریجی وابستگی به کیسه‌های یکبار مصرف، از جمله اقداماتی است که می‌تواند در کوتاه‌مدت اثرگذار باشد.

ضرورت ورود حاکمیت و تدوین رگولاتوری

بااین‌حال، تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد اقدامات داوطلبانه به‌تنهایی کافی نیست و دستیابی به نتایج پایدار نیازمند مداخله تنظیم‌گرانه دولت است. همان‌گونه که در بسیاری از کشورها برای مصرف انرژی، آب یا مدیریت پسماند چارچوب‌های مشخصی وجود دارد، مصرف پلاستیک نیز باید مشمول سیاست‌های تنظیم‌گری شود.

دریافت هزینه برای کیسه‌های پلاستیکی، تعیین اهداف کاهش مصرف برای فروشگاه‌های بزرگ، اعمال مشوق‌های مالیاتی برای تولید و عرضه محصولات جایگزین و اختصاص منابع حاصل از عوارض پلاستیکی به پروژه‌های محیط‌زیستی و بازیافت، از جمله ابزارهایی هستند که می‌توانند در دستور کار قرار بگیرند. چنین رویکردی نه‌تنها به کاهش آلودگی‌های زیست‌محیطی کمک می‌کند، بلکه در شرایط فعلی کشور می‌تواند به مدیریت تقاضا، کاهش اتلاف منابع و افزایش تاب‌آوری زنجیره تأمین محصولات پتروشیمی نیز منجر شود.

جشنواره قرعه‌کشی حساب‌های

قرض الحسنه پس‌انداز بانک رفاه کارگران

با مهربانی‌هایتان، دل‌هایی گرم و امیدهایی زنده می‌شوند

۱/۰۶۶ جایزه ویژه نقدی هر یک به ارزش ۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

۱/۰۶۶ کمک‌هزینه خرید خودرو ساخت داخل هر یک به ارزش ۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

۱/۰۶۶ کمک هزینه خرید لوازم خانگی تولید داخل هر یک به ارزش ۱/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

و هزاران جایزه نقدی دیگر

شرایط شرکت در قرعه‌کشی

- حفظ حداقل موجودی ۱۰۰۰۰/۰۰۰ ریال طی ۳ ماه یا ۹۰ روز
- متوالی از تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۱ تا پایان ۱۴۰۵/۰۶/۲۷
- مفتوح بودن حساب و داشتن حداقل موجودی (۱۰۰۰۰/۰۰۰ ریال) در روز برگزاری قرعه‌کشی
- دارا بودن کد شهاب

آخرین مهلت افتتاح حساب یا تکمیل موجودی ۱۴۰۵/۰۳/۳۱

مرکز پاسخگویی (فردا): ۰۲۱-۸۵۲۵۰۱۰۰
refah-bank.ir
bankrefahkargaran

بانک رفاه کارگران
REFAH KARGARAN BANK
روابط عمومی بانک رفاه کارگران